

[Knud Kristensen.]

nem Landets Vanskeligheder, end man tidligere har kunnet.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen sagde, at vi havde sagt, de tegnede Billedet for sort. Ja, det blev ikke lysere, end det var. Men det karakteristiske var ikke det, at de tegnede Billedet sort, men at de indskrænkede sig til at tegne det sort uden at anvise nogen som helst Vej, hvorigennem det skulde blive bedre. Naar vi forhandlede om disse forskellige Indførsels- og Udførselsplaner med hinanden, blev der jo ikke fra den Side fremsat Ønske om, at nu skulde der skæres ned, hverken paa importerede Varer eller paa de Varer, der var egnede til Eksport, for at man kunde faa mere at sælge og derigennem faa større Mulighed for at faa Balance i vor Udenrigshandel; hvad det gjaldt, var mest, for ikke at sige udelukkende, dette, at vi skal se at faa saa meget som muligt igennem af Restriktioner paa de forskellige Omraader, ikke noget med, at Varene skulde skæres ned, ikke noget med, at Forbruget skulde indskrænkes, og paa hvilke Punkter, i Forhold til det, vi havde foreslaaet, ikke noget som helst Bidrag ud over Forbud mod Søndagskørselen for Privatbiler og maaske mod Aftenkørsel. Selv om saadanne Forholdsregler kan diskuteres, er det noget, enhver kan forstaa, at det nytter ikke ret meget, om det i det hele taget nytter noget som helst, om det er andet end en rent psykologisk Foranstaltning; hvis de bruger akkurat den samme Mængde Benzin om Dagen, hjælper det ikke det mindste valuta-mæssigt set.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen talte ogsaa om, at jeg havde nævnt, vi havde en Eksportplan, og det skulde være Udtryk for Optimisme fra min Side. Men en saadan Plan fandtes virkelig, det var en faktisk Oplysning. At Planen saa ikke kunde holde paa Grund af de Ting, det ærede Medlem nævnte, er en Sag for sig; i min Udtalelse behøver ikke at være Optimisme eller det modsatte; der laa deri en faktisk Meddelelse om, at paa Grundlag af de Oplysninger, vi havde faaet fra de eksporterende og importerende Organer, vi maatte raadføre os med, havde vi udarbejdet en saadan Plan for Import og Eksport, en Plan, der viste Balance. Men det er klart — og det vil det ærede Medlem og hans Parti og hans Regering ogsaa opleve —, at hvis Regeringen laver en Plan, en Plan, der tager Sigte paa en vis Gennemsnitstilstand, og hvis Tilstanden forrykkes, enten i positiv eller negativ Retning, saa vil ogsaa Planen forstyrres derigennem, og

derfor er selve Budgettet, den Plan, ikke det afgørende. Jeg vil gøre det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen opmærksom paa, at jeg her i Salen under en Forhandling netop har gjort udførligt Rede for, at Planen var behæftet med stor Usikkerhed, og at den ikke kunde holde, hvis nogenlunde normale Forhold, baade klimatisk og prismæssigt, ikke var til Stede. Ogsaa Prisserne, baade paa det indførte og det udførte, kan jo influere paa en saadan Balanceplan, baade i gunstig og ugunstig Retning, og derfor kan et saadant Budget og en saadan Plan ikke være andet end et Skøn over, hvad der vil foregaa, og hvordan man kunde tænke sig, at det vilde komme til at se ud, men nogen Garanti for, at den kan holde, vil det ærede Medlem, hvis han faar Lov til at sidde og øve sin Indflydelse og faar Ansvaret derfor, opdage ikke kan gives, fordi Verden nu engang ikke er saadan, at man paa Forhaand kan beregne dette ganske nøjagtigt.

Hvad angaar selve Programtalen, er der store Afsnit deri, som er næsten enslydende med den Tale, jeg holdt ved Rigsdagens Aabning den 7. Oktober her i Salen. Meget betydelige Afsnit er enslydende i Indhold. Mange Punkter begynder med, at man vil fortsætte det allerede paabegyndte eller man vil videreføre den Politik, som er ført paa dette eller hint Omraade — det gælder mange, mange Punkter i den Programtale, som den højtærede Statsminister holdt. Det turde maaske være et Udtryk for, at den summariske Kritik af alt det, som den tidligere Regering har gjort eller foreslaaet, eller det, som den har tænkt sig at gøre, var helt hen i Skoven, at den ikke var ærligt ment, at der i hvert Fald ikke har været Realiteter bag. Jeg tror, man kan sige, at Halvdelen af hele Aabningstalen er en Gentagelse af de Synspunkter paa forskellige Omraader, som den tidligere Regering har meddelt, at den vilde arbejde efter. Men selvfølgelig var det ikke helt igennem en Venstreaabningstale, der blev holdt. Der er andre Punkter i Programtalen, hvori Regeringen siger, at den vil undersøge og den vil overveje og den vil saa komme med Forslag baade om dit og dat, og det er vel naturligt, at den ikke er klar til det med det samme, men det er lige saa naturligt, at naar den siger, den vil undersøge og overveje og saa komme med Forslag, vil jeg sige: Lykke til, og kom saa med Resultaterne af disse Overvejelser, saa kan vi tage Stilling til dem!

Der er paa andre Punkter dels foretaget visse Handlinger, dels angivet visse Retningslinier, hvorefter man vil handle, og jeg